

מ"ת 50237/07/18 - מדינת ישראל נגד מוסא זנון, סלימאן אבו גלידן, סלאם סלאם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 50237-07-18

בפני: כבוד השופטת יעל רז-לוי

המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. מוסא זנון (עציר) 2. סלימאן אבו גלידן (עציר) 3. סלאם סלאם (עציר)

נוכחים: עו"ד רמי אלמכאווי - בשם המבקשת

המשיב 3 וב"כ עו"ד אייל הדר

החלטה בעניינו של המשיב 3

כנגד המשיב 3 (להלן: "המשיב") והמשיבים 1 ו-2 הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות של ייבוא סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 19+13א לפקודת הסמים המסוכנים [נ"ח] התשל"ג - 1973, החזקת סם מסוכן לפי סעיף 7(א) לפקודה, הפרעה לשוטרי לפי ס' 275 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (למשיבים 2-3) ומעשי פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

על פי הנטען בכתב האישום המשיבים ביחד עם אחרים עובר ליום 10.7.18 התארגנו משני צידי הגבול עם מצרים לבצע הברחת סם מסוכן לישראל. סמוך לשעה 05:00 ביום 10.7.18, ליד קו דיווח 310 בגבול מצרים בתיאום מראש, נזרקו ממצרים מספר רב של חבילות ובהן סם מסוכן מסוג קנאביס לתוך שטח ישראל. למקום הגיע רכב מסוג לנדקרוזר בצבע כהה, וכן שני מעורבים שהעמיסו לרכב חבילות סם רבות לתא המטען של הרכב ונסעו מהמקום. במקום איסוף הסם נותרו 17 אריזות פלסטיק וארגז פלסטיק שהכילו 17.943 ק"ג סם מסוכן מסוג קנאביס.

השניים שהיו ברכב הלנדקרוזר שבו למקום בו נותרו הסמים אך בסוף נסעו מהמקום בלי לאסוף חבילות נוספות.

בהמשך אותו יום, סמוך לאחר השעה 13:55, נפגשו המשיבים ואחרים והעבירו לג'יפ רנגלר מס' 98-135-78 שבבעלות

המשיב 2 את חבילות סמים שכללו 33 אריזות ניילון, 8 ארגזי פלסטיק ובהם סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל כולל של 39.135 ק"ג וכן שקית ובה 300 מ"ל סם מסוכן נוזלי מסוג delta thc.

בהמשך, היינו סמוך לאחר שעה 13:55 היו בנסיעה זה אחר זה, המשיב 1 ברכב לנדקרוזר מס' 77-043-01 שבבעלותו, ואחריו נסעו המשיבים 2-3 ברכב הג'יפ הרנגלר השייך למשיב 2 על כביש מס' 40 לכיוון צפון, כשהמשיב 2 נוהג ברכב והמשיב 3 יושב ברכב ליד הנהג. בשלב מסוים, לאחר שהמשיב 1 נעצר במחסום משטרה, המשיבים 2 ו-3 המשיכו את נסיעתם בג'יפ הרנגלר, חצו קו הפרדה רצוף תוך עקיפת משאית וכשהשוטרים הורו להם לעצור, ירדו מהכביש לשטח ונסעו במהירות ובפראות עד שנגרמו לג'יפ הרנגלר תקרים בשני הגלגלים הקדמיים, וכשהרכב נעצר בשל כך המשיב 3 ירד מן הרכב ורץ צפונה, עד שנעצר על ידי השוטרים.

בג'יפ הרנגלר בו נעצר המשיב הסם יחד עם המשיב 2 נתפסו חבילות סמים מחולקים ל-33 אריזות ניילון, 8 ארגזי פלסטיק ובתוכם סם מסוכן מסוג קנאבוס במשקל כולל של 39.135 ק"ג וכן שקית ובה 300 מ"ל סם מסוכן נוזלי מסוג delta thc.

בסה"כ מיוחסת למשיב, יחד עם האחרים, ייבוא והחזקת הסם שלא לצריכה עצמית במשקל סם כולל של 57.08 ק"ג מסוג קנאביס ונפח של 300 מ"ל סם נוזלי כאמור.

כנגד שלושת המשיבים הוגשה בקשה להורות על מעצרים עד תום ההליכים, כאשר המשיבים 1 ו-2 טענו עוד קודם לכן בעניין זה ואף ביחס לשאלת קיומן של ראיות לכאורה, כאשר המשיב שבפני ביקש לדחות את הדיון למועד מאוחר יותר ועל כן הדיון הופרד.

בעניינם של המשיבים 1 ו-2 ניתנה עוד ביום 8.8.18 החלטה ע"י חברי כב' השופט פרסקי, בה מצא כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות להן, ואף קיימת עילת מעצר, ולאור מהות העבירות, לא מצא לנכון שקיימת חלופה שתאיין את מסוכנותם והורה על מעצרים עד תום ההליכים.

החלטה זו עוסקת, איפוא, בעניינו של המשיב 3.

ב"כ המשיב 3 טענו בפני, כי יש מקום לאבחן בין המשיב 3 לבין השניים האחרים, כי עוצמת הראיות כנגדו פחותה ונמצאת בקושי ברמה האמצעית של הראיות הנסיבתיות, וכי הוא מצוי לכל היותר במעגל השני או השלישי. ועל כן יש

מקום להורות בעניינו על הגשת תסקיר של שירות המבחן אשר יבחן אפשרות שחרורו לחלופת מעצר.

בפתח טיעוניהם ציינו ב"כ המשיב, כי הם מקבלים את הניתוח הראייתי שעשה כב' השופט פרסקי בהחלטתו, אך לטעמם יש מקום לאבחן את עניינו של משיב זה. כך בעניינו של משיב זה עברו כמעט נקי; חלקו הוא אולי במעגל המרוחק יותר, שכן אין קשר טלפוני בינו לבין המשיבים האחרים בשעות הרלוונטיות של ההברחה, אלא רק בשעה 11:25 בבוקר, משמע 6 שעות אחרי שעל פי הנטען היה אותו ייבוא של הסמים. לכן, אין לשלול שהמשיב הצטרף רק בשלב מאוחר יותר ולא היה חלק מייבוא הסמים. נטען בעניין זה, כי עובדה זו מרחיקה אותו מייבוא הסמים, וכך גם העובדה שהתדר בין שני הג'יפים במכשירי הקשר, לא היה אותו תדר ועל כן קשה לקשור בין משיב זה לייבוא הסם.

עוד נטען, וזאת באשר ל-DNA של המשיב שמצא על המשקפת ועל מכשיר קשר שנמצאו בג'יפ האחר - ג'יפ להלאנד קרוזר בו היה המשיב 1, הרי שמדובר בבדיקות ראשוניות ולא בחוות דעת. צוין, כי אותה משקפת הינה מוצר רגיל שניתן לרכוש בכל תחנת דלק ויכול לשמש למעקב אחר ציפורים או צייד וכאשר מדובר באנשים הגרים באותה פזורה שטיילו יחד ויש ביניהם קשר חברי, אין לזקוף לחובתו DNA שנמצא על אביזר תמים.

ב"כ המשיבה, מנגד, ביקשה להורות על מעצרו של המשיב והפנתה לראיות הקושרות אותו לסמים, לרכב האחר, לעובדה שלא נתן הסבר לכך שנמלט מהרכב ולכן שהוא טען שהוא לא מכיר את האחרים.

עיינתי בהחלטת כב' השופט פרסקי אשר ניתח את הראיות בתיק וב"כ המשיב ציינו כי אין הם חולקים על אותו ניתוח, ועיינתי אף בתיק החקירה ולאור כל אלו בחנתי את טענות ב"כ המשיב, כי יש מקום לאבחן את עניינו מבחינה ראייתית מעניינים של המשיבים האחרים ולא מצאתי לנכון לקבל.

בחינת חומר הראיות מלמדת, כי כנגד משיב זה קיימות ראיות לכאורה כנדרש בשלב זה ואף מעבר לכך להוכחת העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ומכאן שהמבקשת עמדה בנטל המיוחס לה להוכיח קיומן של ראיות לכאורה.

ראש וראשית אציין, כי המשיב נתפס ברכב ובו כ-40 ק"ג של סם מסוכן מסוג קנאבוס וכן סם מסוכן נוסף המחולק לאריזות רבות, כאשר הרכב בו היה המשיב ירד לתוך השטח כדי להימלט מהשוטרים, וקודם לכן אף עברו פס הפרדה רציף, כאשר המשיב עצמו אף נמלט מהרכב.

יתרה מכך, על פי מזכר של השוטר עומרי מלכה מיום 10.7.18 נמצאו חבילות של סם מונחות מתחת למושב שליד הנהג ממנו "פרק" המשיב, משמע שהמשיב היה מודע גם מודע לקיומם של הסמים עמם נתפס ברכב. לאמור, מצטרפת העובדה שקיימת חוות דעת עם זיהוי של DNA של המשיב, הן על גבי משקפת שהיתה מצויה ברכב האחר בו נהג המשיב 1 והן על ידי מכשיר קשר שהיה מצוי ברכב האחר, כאשר ברכב הרנגלר בו נמצא משיב זה היה מכשיר קשר נוסף מאותו סוג. על כן קיימת ראיה ברורה הקושרת בין המשיב שבפנינו לרכב האחר בו היה המשיב 1 כאשר לגבי משיב זה ישנן שיחות בהאזנות הסתר הקושרות אותו לתיאום והברחה.

המשיב שבפנינו לא נתן כל הסבר לנסיעתו ברכב יחד עם המשיב 2 - הרכב בו נתפסו הסמים כאמור, שמר בהמשך על זכות השתיקה, לא השיב לשאלות, לא הסביר את הקשר בינו לבין המשיב האחרים, ואף טען שהוא לא מכיר אותם. על כן אין לקבל את טענת באי כוח שאולי הוא טייל יחד עמם בעבר שכן הם מתגוררים באותה פזורה, זאת כדי להסביר את המצאות הדי. אן. איי שלו על המשקפת ומכשיר הקשר ברכב האחר, זאת כאשר המשיב עצמו לא טען זאת, וכאמור שמר על זכות השתיקה, מה שפועל לחובתו.

יתרה מכך, כעולה מהחלטת כב' השופט פרסקי, המשיב 1 שנסע ברכב הלנדקרוזר כאשר כל הרכבים נוסעים בטור טרם מעצרים, דבר המעיד אף הוא על הקשר בין הרכבים, וכאשר המשיב מסר בחקירתו כי אינו מכיר כלל את המשיבים 2 ו-3, כאשר גם המשיב 2 וגם המשב 3 שמרו על זכות השתיקה ולא השיבו על השאלות המהותיות שנשאלו.

כעולה מהחלטת חברי, כ' השופט פרסקי ומעיון בחומר החקירה, הקשר בין הרכבים באופן נסיעתם האחד אחרי האחר "בטור"; ומציאת מכשירי הקשר בשני הרכבים; האיכונים שקיימים בין המשיב 1 לבין המשיב 2 עד לפני הברחת הסמים וכשמשיב 2 מאוכן באיזור ההברחה; המשקפת שנמצאה ברכב בו נסע המשיב 1 והדי אן איי כאמור, כל אלה מבססים קשר בין שני הרכבים, משמע בין הרכב בו נעצר המשיב שבפנינו עם חלק ניכר מהסמים לבין אותה הברחה הנטענת.

כפי שצוין לעיל, הקשר בין שני הרכבים ובין המשיב שבפנינו והרכב האחר, מתחזק אף לאור מציאת שני הפריטים ברכב של המשיב 1 ובהם DNA של המשיב שבפני. אציין לעניין זה, כי לא ברורות טענות ב"כ המשיב 3 ביחס ל-DNA ואי קיומה של חו"ד סופית, שכן לעת הזו קיים זיהוי של DNA של המשיב הן על המשקפת והן על אביזר דיבור למכשיר הקשר שהיו ברכב השני ובשלב שאנו מצויים של ראיות לכאורה, די באותה חוות דעת ראשונית, כדי לבסס קיומן של ראיות לכאורה וקיומו של אותו זיהוי DNA.

מקום בו המשיב שבפני לא מסר גירסה ושמר על זכות השתיקה, האמור פועל לחובתו באופן מובהק, והדברים מקבלים משנה תוקף כשאין לו כל הסבר להימצאותו במקום ולהימצאותו בג'יפ בו נתפסו הסמים. על כן טענות באי כוחו כי העובדה שלא קיים קשר טלפוני בשעות מסוימות - בשעות המוקדמות שבהן בוצעה ההברחה - בינו לבין משיבים אחרים, מלמדת שהוא הצטרף מאוחר יותר או שהוא מצוי במעגל השני, אין להן על מה לסמוך. שכן, עולה שסמוך לאחר ההברחה אף המשיב 1 שהיו האזנות לפלאפון שלו, לא עשה שימוש בפלאפון ונראה כי הדבר היה מכוון, כאשר יכול והמשיבים הבינו שההברחה נכשלה בחלקה ולכן שמרו על דממה מבחינת השימוש בפלאפונים בשעות הסמוכות להברחה.

ודוק, בחינת חומר הראיות מתבססת על היש הקיים, ולגבי משיב זה די בראיות המצויות בתיק החקירה, כדי לבסס ראיות לכאורה כנגדו. ודוק, העובדה שאין בשעות מסוימות מחקרי תקשורת המצביעים על קשר בינו לבין המשיבים האחרים, עדיין אין בה כדי לפגום בכוחו של היש ובראיות הקיימות כנגדו, לאור הקשר הקיים בין שני הרכבים וכל שצוין לעיל, אשר קושרות אותה להברחה שהייתה לפנות בוקר.

יתרה מזאת, העובדה שבמכשיר הפלאפון של המשיב היו הודעות ושיחות עם המכשיר שהיה ברכב האחר ועם המשיב 1, גם אם בשעה מאוחרת יותר, מלמדות אף הן על הקשר ביניהם ובין שני הרכבים, וכאמור המשיב לא נתן לכך כל הסבר.

מכאן שראשית קיימות ראיות ישירות וברורות להחזקת סמים בכמות גדולה מאוד ברכב בו נתפס המשיב (כ-40 ק"ג סם מסוכן קנבוס וכן סם נוזלי). באשר לעבירות הברחת הסמים הרי אף לגביהן קיימות ראיות לכאורה, הקושרות בין הברחת הסמים לפנות בוקר לבין תפיסת המעורבים, ובכלל זה המשיב בשעות הצהריים. זאת כאמור, בשים לב למחקרי התקשורת הקיימים בין המשיב 1 לאחרים; הקשר והדמיון בין החבילות שנשארו במקום ולא הועמסו לרכב הלנדקרוזר לבין לאלו שנתפסו ברכב הרנגלר בו נתפס המשיב; הדמיון הרב בין הרכב שבו השתמשו אלה שאספו את הסם מהגדר לבין רכב הלנדקרוזר של המשיב 1; העובדה שברכב הלנדקרוזר נמצא פנס מהבהב צהוב, דומה לפנס שנצפה על ידי התצפית בזמן ההברחה; מכשירי הקשר שהיו בשני הרכבים; ה-DNA של המשיב שנמצא על חפצים משמעותיים ברכב האחר; האזנות הסתר - הכל כמפורט בהחלטת כב' השופט פרסקי, אשר למעשה ב"כ המשיב לא חלקו על שנקבע שם ואף אני, לאחר שעיינתי בתיק, מצטרפת לכל האמור שם.

נוכח המתואר לעיל, קיימות ראיות לכאורה, כנדרש בשלב זה ואף למעלה מכך.

באשר לעילת המעצר, הרי שאין חולק על קיומה של עילת מעצר, בשים לב לעבירות המיוחסות למשיב; לכמות הגדולה

של הסמים; לעובדה שמדובר בעבירות שעל פי חומר הראיות נעשו תוך תכנון, היערכות, תוך שימוש באמצעים לעניין זה והמסוכנות העולה מהן ברורה ומובהקת.

ההלכה היא כי: "...בית משפט זה קבע לא אחת כי נאשמים בעבירות סחר בסמים ובעבירות סמים אחרות שלא לצריכה עצמית - לא ישוחררו ככלל לחלופת מעצר אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן... הלכה זו תקפה גם כאשר מדובר בצעיר ללא עבר פלילי (ראו למשל: בש"פ 8211/04 אברהמי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.9.2004); וכן ענין ג'מאל וענין וייספיש דלעיל)". [ראה בש"פ 1742/18 מדינת ישראל נ' ג'וזף מחלי בק (פורסם בנבו, 01.03.2018) וראה גם בש"פ 3361/17 מדינת ישראל נ' שמואל ליזרוביץ' (פורסם בנבו, 22.06.2017)].

אציין עוד, כי ב"כ המשיב ציינו בפני תחילה כי הוא נעדר עבר פלילי, אך בדיון הובהר כי המשיב ריצה בעבר עונש של מאסר בעבודות שירות למשך 5 חודשים בגין עבירות של הפרעה לשוטר והחזקת נכס חשוד כגנוב.

בעניינו של משיב זה לא מצאתי, כי מתקיים מקרה חריג או נסיבות יוצאות דופן, המצדיקות שחרורו לחלופת מעצר. המדובר, כאמור, בכך שהמשיב המואשם, לכאורה, בעבירות של ייבוא סם והחזקת סם שלא לצריכה עצמית בכמויות גדולות וכן במעשה פזיזות ורשלנות לאור אופן נהיגתם. כפי שציין חברי, כב' השופט פרסקי, מדובר בעבירות שנעברו תוך תחכום ותעוזה על גבול מצריים תוך קשר עם גורמים רבים באמצעים שונים, בהן קשר עם אזרחים מצריים וכאשר מהאזנות הסתר עולה, כי המדובר במבצע הברחה, בו פעלו כיחידה מבצעית לכל דבר תוך שימוש בקודים והצפנת קודי פעולה. המדובר אפוא בעבירות חמורות שביצעו בתחכום ובתעוזה, ולכך מצטרף היקף הסם שהוא גדול ביותר. מכל האמור נובעת מסוכנות גבוהה שלא ניתן לאיינה בחלופת מעצר, זאת אף לאור ההלכה הפסוקה, כאשר אין כל נסיבות מיוחדות או יוצאות דופן בעניינו של המשיב המבססות הצדקה לשחרורו לחלופת מעצר, ואיני סבורה כי חלופת מעצר תוכל לאיין את המסוכנות הנובעת ממנו, בשים לב לכל שצוין לעיל. מכאן, אף אין מקום להורות על הגשת תסקיר של שירות המבחן, כפי שנתבקש.

נוכח האמור מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ניתנה היום, ח' אלול
תשע"ח, 19 אוגוסט 2018,
במעמד הנוכחים.

יעל רז-לוי, שופטת